

Dobitnica vesne
Marjuta Slamič

Dragoceni obraz slovenskega filma

Čeprav se ne pojavlja veliko v medijih, igralka SNG Nova Gorica niza vlogo za vlogo. Potem ko se je leta 2004 prvič pojavila v Kozoletovem filmu *Delo osvobaja*, je dragocen obraz slovenskega filma. Trenutno je v kinematografih njen film *Nika*.

Marjuta Slamič pravi, da je čisto običajen človek.

S filmom sva se našla. Vedno me je močno privlačil, a v Sloveniji lahko igralci snemamo zelo malo, zato je vsaka nanizanka ali film dobrodošel,« pravi Marjuta, ki uživa v igri. »Igra je igra. Film ima svoj čar, gledališče pa svoj. S tem, kar sem in kar nosim s seboj, to prenašam v bolj ali manj smiselne oblike, like, filme, predstave,« pravi igralka, ki je za svoje delo dobila številne nagrade, nazadnje vesno. »Vsaka nagrada ali iskrena čestitka je dobrodošla in za trenutek poboža, vendar pa sem čisto vesela, ko sem doma in sem samo jaz, ne pa Marjuta, igralka. Imam občutek, da vsa medijska pozornost odvraca od

bistva samega, tega, kar delamo, za kar smo poklicani. Ne morem pa reči, da ne godi,« je iskrena. Priznava, da je, ko se ugasnejo luči in spusti zastor, vsakdanja ženska. »Ob delu v gledališču mi za kakšen konjiček ne ostaja prav veliko časa. Verjetno je res, kar pravijo, da igralci ne potrebujemo konjičkov, ker imamo delo, ki nas izpopolnjuje. Sicer pa sem rada med ljudmi, rada se družim in grem v naravo. Rada kuham. Saj pravim, navadna sem. Ne maram licemerstva in vsega, kar to prinaša. Živimo v zelo kaotičnem svetu in mislim, da je naša naloga, da poskušamo, vsak na svoj način, ta kaos urediti in delovati sočutno.«

Marjuta je ves čas tesno povezana z gledališčem. Nanj misli tudi v prostem času, na vlogo, ki jo trenutno dela, o predstavi, ki jo pripravljajo, o filmu, ki ga snema. »Tega ne jemljem kot delo, temveč kot del mene. Najbolj pa si napolnim baterije v naravi in s prijatelji. Pa na potovanjih.« Takrat je lahko čisto običajna ženska, ki je ne prepoznavajo na vsakem koraku. Temu se je izognila tudi tako, da se je namesto v Ljubljani odločila živeti v Novi Gorici. »Mislim, da v Sloveniji ni težav s prepoznavnostjo. Slovenci smo kar zadržani in vljuden narod. Ne silimo v ljudi. A tudi menim, da imaš ravno toliko prepoznavnosti,

kot si je želiš, in meni malo oddaljenosti ustreza,« pravi igralka, ki tudi iz zadnje nagrade ni delala cikusa. Po podelitvi se je podružila s prijatelji in preostalimi nagrajenci, naslednji dan pa je z družino pojedla kosilo.

Igralka pa ima tudi zelo rada jesen, to počasno umiranje. »Nimam kakšnih posebnih ritualov, razen da poletno garderobo zamenjam z zimsko. V omari vedno pustim preveč poletne, ker upanje umre zadnje. Lepo mi je tudi na trgatvi, rada pospravljam po vrtu in pripravljam zemljo na zimo. In lepo mi je kupiti nov plašč,« v smehu sklene.

A. C.